

นิพพานคืออะไร

พระราชสุตถินมงคล

D040

นิพพาน ๒ (ดับกิเลสมีเบญจขันธ์ และดับเบญจขันธ์แตกดับ)

นิพพาน ๓ (ดับกิเลสมีเบญจขันธ์ และดับเบญจขันธ์เหลือแต่ธาตุดับ
ธาตุสิ้นสลายหมดสิ้นไปด้วย)

นิพพาน ๔ (ความดับกิเลสของพระอริยะตามลำดับชั้น พระโสดาบัน-
สกิทาคามี-อนาคามี-อรหันต์)

นิพพาน คือความเย็นทางวิญญูญาณ เย็นทางอารมณ์

นิพพาน คือความไม่ร้อน (เพราะถูกไฟราคะ-โทสะ-โมหะดับ)

นิพพาน คือความสะอาดในภายใน นิพพาน คือความสว่างทาง

ปัญญา

นิพพาน คือความสงบทางอารมณ์ นิพพาน คือความอิม ไม่หิวด้วย

ตัณหา

นิพพาน คือความบริบูรณ์ในความปรารถนา นิพพาน คือความพ้น

จากห้วงมายาของโลก

นิพพาน ไม่ดำ-ไม่ขาว-ไม่ยาว-ไม่สั้น-ไม่มีผู้หญิง-ไม่มีผู้ชาย

นิพพาน มิใช่ความตาย หรือถึงได้เมื่อตายแล้ว นิพพานมิใช่เมือง

แก้ว

คนสามัญเปรียบเสมือนอาหารดิบ (คนดิบ-คนเถื่อน)

- นิพพาน** ดุจอาหารที่สุกแล้ว ผลไม้ที่สุกแล้ว
- นิพพาน** เปรียบประดุจภาชนะที่ขัดสีเกลี้ยงแล้วสะอาดแล้ว
- นิพพาน** เปรียบประดุจการนอนหลับเต็มอิมไม่ฝัน
- นิพพาน** เปรียบประดุจการเดินทางถึงจุดหมายปลายทางแล้ว
- นิพพาน** คือภาวะความพ้นจากความเถื่อน
- นิพพาน** มีแต่อาการเคลื่อนไหว ตนผู้เป็นผู้โกรธเกลียดไม่มี

พ้นปฏุชน ก็ถึงอริยะ-พุทธะ / **พ้นสังสารวัฏฏ์** ก็ถึงพระนิพพาน / **พ้นมีด**
ก็สว่าง / **พ้นงู** ก็ฉลาด / **พ้นสกปรก** ก็สะอาด / **พ้นโลกียะ** ก็ถึงโลกุตระ / **พ้น**
ร้อน ก็เย็น / **พ้นเด็ก** ก็ผู้ใหญ่ / **พ้นดิบ** ก็สุก / **พ้นเห็นแก่ตัว** ก็เสียสละ / **พ้นทุกข์**
ก็สุข / **พ้นร้าย** ก็ดี

- อालยสมุคชาโล** ผู้ละความอาลัยได้แล้ว
- อนาลโย** ผู้หมดความอาลัย
- นิโรโธ** ผู้ดับความทุกข์ได้
- นิพพานัง** ผู้ดับสิ่งเสียบแทงใจได้
- ปิปาสวินโย** ผู้ไม่กระทำบาป
- มทนิมมทโน** ผู้ละความเมาในวัยในชีวิตได้
- วัฏฏุปัจเจโท** ผู้ดับกระแสของวัฏฏะได้

ต้นหลักขโย	ผู้ดับต้นหา ๓ ประการได้
วิสุทโธ	ผู้ถึงซึ่งความบริสุทธิ์
วิมุตติ	ผู้หลุดพ้นแล้ว
วิสังขาร	ผู้หยุดปรุงแต่ง ผู้ที่สิ่งใดมาปรุงแต่งไม่ได้ ผู้หมดการ ปรุงแต่ง
อมตะ	ผู้ไม่ตาย ผู้ถึงธรรมะที่ทำให้เป็นผู้ไม่ตายอีกต่อไป

ขอให้สำเร็จในสิ่งที่ต้องการ กล่าวหาญในสิ่งที่ชอบ ประกอบกิจด้วยมานะ
อย่าละเลยผู้มีพระคุณ เจือจุนต่อผู้ต่ำต้อย อย่าด้วยมารยา ฉลาดในการคบ
เพื่อน ไม่แซะเขื่อนในการงาน อาจหาญเมื่อมีอุปสรรค พลาดแพ้เป็นครูอดสูทำไม่
ลุกขึ้นยืนหยัดติดขัดแก้ไข ซื่อซึ้งหายใจเดินไปจนได้ดี อย่าเคืองคำสอน อย่าถอน
คำสั่ง จงระวังคนยุ อย่าลุ่มอำนาจ อย่าขาดความสามัคคี อย่าตีคนเดียว อย่า
เที่ยวนินทา อย่าว่าคนเมา อย่าเอาของสงฆ์ อย่าขาดปลงกรรมฐาน.